პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მესამე.

კომუნისტი

ს. ხ. ხ. ჩ.
ცენტრალურ და ტფილისის
კომიტეტის
და სრ. საქ. მ., გ., წ. არ. და მატრ. დეპ. სამ.
ცპკის ორგანო

რედაქცია
ტფილისი, რუსთველის პროსპექტი № 24, მეორე სართული.

მთავარი კანტორა
ტფილისი, რუსთველის პრ. № 24, ტელეფონი 5 - 43.

რედაქციაში საქმისთვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმე დღეებისა 2-დან 3 საათამდე.
ტელეფონ. ნომრები: რედაქტორის 14—76, მდივნის 10—58.

ხელის მოწერის თვიური ფასი: ქალაქში—8.000.000 მ. ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის—8.500.000 მან. კოლექტ. ხელის მოწ. 5.000.000 მ. განცხადება 15 კ. ჩვრთონცებით ნომპარეფის სტრიქონი. სამგლოვიარო განცხადება 4 მან. ერთ ნომერი.

ფასი 400.000 მ.

№ 235 შაბათი, 13 ოქტომბერი, 1923 წ. ყოველდღიური გაზეთი № 235

დღიური

საქსონიაში შესდგა წითელი მთავრობა.
რურის მრეწველები იძულებული არიან [illegible]
შაო დღის ვადიდებაზე.
დოლარის კურსი ბერლინის ბირჟაზე შეძლოლიად ეცემა.
საფრანგეთის სამრეწველო წრეები მოითხოვენ სანქციებს რესპუბლიკებთან ეკონომიური დამოკიდებულების აღდგენას.
ბულგარეთის მთავრობა ხელშეკრულებას კოლაროვის და დმიტროვის მოკვლას.

ოქტომბრის დღესასწაულების მომზადების კომისია

აცხადებს კონკურსს

სამხატვრო-ლიტოგრაფიულ პლაკატის ესკიზზე,

რომელიც დახატული უნდა იყოს 3—4 ფერებით შემდეგ თემაზე:
ოქტომბრის რევოლიუციის 6 წლის თავი, გერმანიის ამბები, ს. ს. რ. კ. კავკის 3-ე სესია და საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკების მშრომელთა გაერთიანება, საბჭოთა რესპუბლიკების კავშირი საბჭოთა გერმანიასთან, გერმანიის პროლეტარიატის ბრძოლა საერთაშორისო ფაშიზმთან.

კონკურსის ვადა—16 ოქტომბერი.

საკონკურსო პლაკატები წარდგენილი უნდა იქნენ ტფილისის კომიტეტის სააგიტაციო-საპროპაგანდო განყოფილებაში.

პრემია მიღებულ პლაკატისთვის 3 (სამი) ჩერვონეცი.

ოქტომბრის დღესასწაულების მომზადების კომისია.

ხითელი მთავრობა საქსონიაში

ერთ-ერთ წერილში გერმანიის ახალი კოალიციონური მთავრობის შესახებ ჩვენ ვსწერდით, რომ იქ მებრძოლ ძალთა განწყობილება ხასიათდება დღეს ერთნაირი წონასწორობით, რომელიც არ ჰქნის ჯერ კიდევ პირობებს ორი უკიდურესი ძალიდან რომელიმე ერთის გაბატონებისათვის. ამ წონასწორობის გარეგან გამოხატულებათ დავსახეთ ჩვენ ახალი კოალიციონური კაბინეტი. როგორც მაშინაც ვთქვით, ეს „დროებითი ზავი“ საშუალებას აძლევს მოწინააღმდეგეებს მოიკრიბონ ძალები მომავალი ბრძოლებისათვის, რომელსაც მიეცემა დასასრული გარდამავალ ხანასაც ამ გარდამავალ მთავრობასთან ერთათ. ჩვენს ასეთ შეფასებას სრულიათ ადასტურებს შინაარსი იმ მოწოდების, რომელიც სოციალ-დემოკრატიულმა ფრაქციებმა და რომელსაც ჩვენი მკითხველი ნახავს გაზეთის დღევანდელ ნომერში. იქ მოთხრობილია ამბები, კულისებში კონტრრევოლიუციონერების მუშაობის შესახებ, რომელიც თან ახლდა პირველი კოალიციონური მთავრობის კრიზისს და ახალის შედგენას. ამნაირათ ძალების დაგროვება კონტრ-რევოლიუციონურ ბანაკში სწარმოებს. მაგრამ იგივე მუშაობა ძალთა დარაზმვისა და კონცენტრაციისა მიმდინარეობს კიდევ მეტი ენერგიით რევოლიუციის ბანაკშიც.

მკითხველებმა იციან გუშინდელი დეპეშებიდან ტიურინგიის საქარხნო კომიტეტების მოწოდება საყოველთაო გაფიცვის შესახებ, იციან, რომ მზადდება ამ კომიტეტების სრულიათ გერმანიის ყრილობაც, იციან აგრეთვე რეისხტაგის კომფრაქციის მოწოდება, რომ ის მზათ არის სათავეში ჩაუდგეს პროლეტარიატის ბრძოლას ძალაუფლებისათვის. ყოველივე ეს ერთიანი ფრონტის შექმნით, რომელიც უკვე თანდათან ხორცს ისხამს მთელი გერმანიის მასშტაბით. ამ ერთიანი ფრონტის პირველი და უუდიდესი მიღწევაა უეჭველათ საქსონიის წითელი მთავრობის შედგენა, რომელშიაც შედიან მემარცხენე სოციალ-დემოკრატები (5 პორტფელი) და კომუნისტები (ორი ადგილი). კომპარტიამ მიიღო ორი პორტფელი: ფინანსთა და სახალხო მეურნეობის მინისტრების. პარტიას მიეცა უფლება შინაგან საქმეთა და იუსტიციის სამინისტროების კონტროლისა და იქ მონაწილეობის. საქსონიის ლანდტაგში არსებულ ამ ორი პარტიის ძალთა განწყობილების მიხედვით, ჩვენ მიგვაჩნია ეს კომპარტიის დიდ გამარჯვებათ, რომელიც შეიძლება ავხსნათ არა იმდენათ ლანდტაგის კედლებში არსებულ ურთიერთობით რამდენადაც იმ ფართო გავლენით, რომლითაც სარგებლობს საზოგადოთ კომპარტია მთელ წითელ საქსონიაში.

შეთანხმება კომუნისტებისა და მემარცხენე სოციალ - დემოკრატებს შორის მიღწეული სწორედ იმ პლატფორმაზე, რომელსაც თავიდანვე აყენებდენ ჩვენი ამხანაგები როგორც თვით საქსონიაში, ისე გერმანიის სხვა საკავშირო სახელმწიფოებში. ეს არის: პროლეტარიატის შეიარაღება და წითელი ასეულების მოწყობა ფაშიზმისაგან „თავდაცვის“ მიზნით. ზედმეტია იმაზე ლაპარაკი, რომ სამოქალაქო ომის პროცესში ძნელი გასარჩევი იქნება სად თავდება თავდაცვითი და იწყება შეტევითი ბრძოლა. როგორც გამოსავალი წერტილი, ასეთი პლატფორმა მისაღებია, რომ მიღწეული იქნეს შეთანხმება და ეს ასეც მოხდა. მკითხველს არ უნდა დააკვირდეს, რომ საქსონიის ისევე, როგორც ბუნებელ წი ელ ტიურინგიის საქმე აქეთ უშუალოთ მათ გვერდით ბუნებრივ ბავარიის ფაშიზმთან, რომელიც პირველ რიგშივე—სამხედრო მოქმედების დაწყების შემთხვევაში—შეეცდება ორი წითელი სახელმწიფოს მოსრესას და მუშურ-გლეხურ მთავრობათა ჩამოგდებას. ამ მიზნით ისინი აგროვებენ კიდევაც ძალებს საზღვრებთან. ასეთი ამბების მოლოდინში უკვე მოხდა შეთანხმება საქსონიისა და ტიურინგიის მთავრობათა შორის. ამნაირათ გაინასკვა მჭიდრო კავშირი შუა გერმანიის ამ ორ მთავრობათა შორის, და ეს კავშირი არის დღეს მომზადებული ცენტრი სხვა სახელმწიფოებისთვისაც. დასაწყისი მიეცა წითელი მთავრობების ორგანიზაციას, რომელიც თანდათან გაფართოვდება და გაიზრდება. ამას ხელს უწყობს საერთო მისწრაფება მთლიანი ფრონტისკენ სოც.-დემოკრატიის მიმდევარ მუშების დიდ უმრავლესობაში, რომელიც აუმხედრდა შემთანხმებელ ბელადებს.

მუშათა კლასი ირაზმება მომავალი გადამწყვეტი ბრძოლისათვის გერმანიაში. პირველი სახელმწიფოებრივი გამოხატულება უკვე ჰპოვა ამ მუშაობამ საქსონიის ახალ მთავრობის შედგენაში და მის მჭიდრო დაკავშირებაში ტიურინგიასთან. და მხოლოთ ამ გზით გაიმარჯვებს გერმანიის რევოლიუცია და მასთან ერთათ რევოლიუციაც ევროპაში.

გლეხობის საერთაშორისო კონფერენცია

მოსკოვში ამჟამად მიმდინარეობს გლეხთა საერთაშორისო კონფერენცია.

გლეხობა არა მარტო ჩამორჩენილ, არამედ განვითარებულ კაპიტალისტურ ქვეყნებშიაც მთელი მოსახლეობის უდიდეს ნაწილს შეადგენს. იგი ხშირად გადამწყვეტ როლს თამაშობს შრომასა და კაპიტალს შორის არსებულ დავაში, მაგრამ არა როგორც დამოუკიდებელი სოციალური კატეგორია, არამედ ისეთი ძალა, რომელსაც იყენებს შექმნილ პირობების მიხედვით ან კლასი კაპიტალისტების, ან პროლეტარიატი. რომელ ბათგანს ის მიემხრობა, გამარჯვების სასწორიც მისკენ იხრება. თავის თავად კი გლეხობა მერყეე მასას წარმოადგენს, ის ჭანაობს მსხვილ ბურჟუაზიასა და მუშათა კლასს შორის, ხოლო თუ მოიწადინებს საკუთარი გზით სიარულს, უეჭველად დამარცხებაა მისი ხვედრი. ბულგარეთის მაგალითმა სტამბულინსკის ცდამ გლეხური პარტიის პოლიტიკის გატარებისა, ეს ისტორიულად მკერმეტყველურად დაამტკიცა. სტამბულინსკიმ ვერ შესძლო გლეხობის დაკმაყოფილება, ის მოექცა კაპიტალისტების გავლენის ქვეშ, და გლეხური ხელისუფლების იდეა სასტიკად დამარცხდა.

ამნაირად, საკითხი სდგას იმის შესახებ, თუ ვის უნდა დაუკავშირდეს გლეხობა თავის ინტერესების თვალსაზრისით.

უნდა ვიცოდეთ, რომ გლეხობა თავისთავად ერთფეროვანი მასა არ არის. მასში საკმაო დიფერენციაციას აქვს ადგილი. კულაკი, შუათანა და ღატაკი გლეხობა,—აი სამი მისი ელემენტი.

ღატაკი გლეხობა მემამულეების და ბურჟუაზიის ექსპლოატაციას არა ნაკლებ განიცდის, ვინემ მუშათა კლასი. ამიტომ ის ბუნებრივ მოკავშირეა მუშათა კლასის. ამ კავშირის ორგანიზაციული დარაზმულობის წყალობით შეუძლია მიდგარი ბრძოლა თავისი ინტერესებისათვის, ღარიბი გლეხობა დაქსაქსულია და სავსებით დაბეჩავებულია მემამულეების და ბურჟუაზიის სიერ. მის სასიცოცხლო ინტერესს შეადგენს მჭიდრო დაკავშირება მუშათა კლასთან და საერთო ძალღონით ბრძოლა საერთო მტრის წინააღმდეგ.

არც გლეხობის საშუალო წრეს ადგია კარგი დღეები. ბურჟუაზიის ჩაგვრას ისიც ძლავრად განიცდის, ამასთან მოელი ცხოვრების პროცესი მათ მიაქ-ნებს გაღატაკებისაკენ. ამნაირად, ისიც უნდა იყოს ბუნებრივი მოკავშირე პროლეტარიატის.

გლეხური მასის დასაპყრობად, მისი თავის გავლენის ქვეშ მოსაქცევად იბრძვის როგორც ბურჟუაზია, ისე მუშათა კლასი.

მშრომელი გლეხობის ინტერესი მოითხოვს მის დარაზმვას მუშათა კლასთან ერთად. მხოლოდ ამ უკანასკნელის ხელმძღვანელობით და დახმარებით შესძლებს ის მდგომარეობის გაუმჯობესებას, თავის განთავისუფლებას მემამულეების და სხვა ექსპლოატატორების უღლიდან. გამარჯვება მუშათა კლასის საწინდარია გლეხების გამარჯვების. ამის საყურადღებო მაგალითს იძლევა საბჭოთა რესპუბლიკების კავშირი. მხოლოდ აქ მოხდა უდიდესი აგრარული რევოლიუცია, ალაგმულ იქნენ მემამულეები და მიწა-წყალი გადაეცა მშრომელ გლეხობას. და ეს იმიტომ, რომ აქ გამარჯვებულია მუშათა კლასი.

ამ გამარჯვების საფუძველია მჭიდრო კავშირი პროლეტარიატის და მშრომელი გლეხობის. უკანასკნელი აქტიურად უჭერს მხარს მუშათა კლასს, მასთან ერიარებს ძალა-უფლებას, იცავს და ამტკიცებს მას.

რევოლიუციის მსოფლიო მასშტაბით გამარჯვებისათვის, მუშების და გლეხების განთავისუფლებისათვის აუცილებელია ყველგან, ყოველ ქვეყანაში მშრომელი გლეხობის დარაზმა მუშათა კლასთან ერთად, მათ შორის მჭიდრო და მძლავრი კავშირის გაბმა. მაგრამ ეს ცოტაა. ეს პროცესი არ უნდა შემოიფარგლოს ცალკე ქვეყნების საზღვრებით. საჭიროა მშრომელ გლეხობის საერთაშორისო გაერთიანება კომინტერნის ხელმძღვანელობით.

ცდა გლეხობის საერთაშორისო, პირველ ყოვლისა კი ბალკანეთის გლეხობის დამოუკიდებელი გაერთიანებისა მოახდინა სტამბულინსკიმ. მაგრამ ეს უშედეგოდ დარჩა. ჩვენ უკვე ვთქვით, რომ გლეხობას, თავისი სოციალ-ეკონომიური მდგომარეობის გამო არ შეუძლია დამოუკიდებელი პოლიტიკის წარმოება. სტამბულინსკის ცდა რო განხორციელებულიყო, ეს უეჭველად იქნებოდა რეაქციონური მოვლენა, გლეხთა გაერთიანება გამოყენებული იქნებოდა მუშათა კლასის და სოციალისტური რევოლიუციის წინააღმდეგ.

გლეხთა არა ასეთი ყვითელი კავშირის შექმნა, როგორიც განზრახული ჰქონდა სტამბულინსკის, არამედ მათი დარაზმვა პროლეტარიატის ხელმძღვანელობით და კომინტერნის დროშის ქვეშ და ამგვარად გლეხობის აქტიური ჩაბმა რევოლიუციაში,—აი ჩვენი მიზანი.

მოსკოვში შეკრებილი, გლეხთა საერთაშორისო კონფერენცია პირველი ცდაა ამ ამოცანის მსოფლიო მასშტაბით განხორციელებისა.

მშრომელი გლეხობის სახით მუშათა კლასს ჰყავს მილიონიანი რეზერვები მსოფლიო ბურჟუაზიასთან გადამწყვეტ ბრძოლების წარმოებისათვის.

პროლეტარიატი მოახერხებს ამ მილიონების დარაზმვას და მათ ჩაბმას შრომის საბოლოო განთავისუფლებისათვის ბრძოლაში.

ჩვენი პრესის გარშემო

VI *)

გაზეთის გავრცელება

წინა წერილებში აღვნიშნეთ ჩვენი პრესის ნაკლულოვანებანი**) და მიუთითეთ მათ ასაცილებლად საჭირო ზოგიერთ საშუალებაზე. ჩვენ უმთავრესად ვლაპარაკობდით გაზეთის შინაარსის გაუმჯობესების შესახებ.

დღეს სპეციალურად მინდა შევეხო ერთ საკითხს, სახელდობრ გაზეთის გავრცელების საქმეს ჩვენში.

გაზეთის იდეურ მხარის უკეთ დაყენება, მისი შინაარსის სიმდიდრე და მრავალფეროვნება თავის თავად, ეჭვი არ არის, დიდად შეუწყობს ხელს გაზეთის გავრცელებას. მაგრამ ამისათვის მარტო ეს არ არის საკმარისი.

გაზეთის გავრცელებას ჩვენში მრავალი დაბრკოლება ეღობება.

პირველ ყოვლისა ჩვენი საერთო უკულტურობა, უსწავლელობა. განა დიდი პროცენტია ჩვენში ისეთი მოქალაქეების, განსაკუთრებით პროვინციაში, რომელთაც თავისუფლად შეუძლიათ გაზეთის წაკითხვა და გაგებაშ—ძალიან მცირე. ასეთია ძველი რეჟიმიდან ნაანდერძევი მემკვიდრეობა, რომლის სალიკვიდაციოთ საბჭოთა ხელისუფლებას უხდება უამრავ სხვა საშუალებათა და შრომის დახარჯვა. მოსპობა წერა-კითხვის უცოდინარობისა ამ სიტყვის არა მარტო ვიწრო, არამედ ფართე მნიშვნელობით,—ერთი ძირითადი პირობათაგანია ჩვენი ხალხის კულტურული და ყოველგვარი წინსვლელობის, კერძოთ ეს მთავარი პირობაა გაზეთის ტირაჟის გასაზრდელად, ისეთი მდგომარეობის შესაქმნელად, როცა გაზეთი გადაიქცევა ყოველი მოქალაქის, თვით მიყრუებული სოფლის მცხოვრების აუცილებელ მოთხოვნილებად. მაგრამ ეს მთელი წლების საკითხია. ჩვენ კი ვლაპარაკობთ დღევანდელ დღეზე. როგორ უნდა მოუაროთ საქმეს დღეს, როგორ დავაინტერესოთ გაზეთით ფართე უსწავლელი მასა?

ამისათვის ჩვენ ერთ მთავარ საშუალებად მიგვაჩნია გაზეთის საჯარო კითხვის მოწყობა იმათთვის, ვისაც ეს თვითონ არ შეუძლია.

ამ საქმის ორგანიზაციასა და ხელმძღვანელობაში უნდა ჩავაბათ პოლიტრეები, მოწინავე პარტიული ამხანაგები, მასწავლებლები, სამკითხველოების გამგეები და სხ.

თუ როგორ უნდა გატარდეს ეს მუშაობა ფაქტიურად,ეს დამოკიდებულია ადგილობრივი კონკრეტულ პირობებზე, რომელთა შესწავლა და მათი მიხედვით საქმის წარმართვა უნდა დაეკისროს სათანადო პარტორგანიზაციას.

ამ გზით ჩვენ შევძლებთ ფართე მშრომელი მასის დაინტერესებას გაზეთით, მის კულტურულ ამოძრავებას.

როცა ამგვარად ხალხს შეძლება მიეცემა გაზეთით სარგებლობის, მისი საშუალებით მიმდინარე ამბების და მთელი ცხოვრების გაცნობის, ის კიდეც გამოხახავს გაზეთის საჭიროებას საჭირო ფულს.

მართალია, მშრომელი ხალხი, კერძოდ გლეხობა ხელმოკლეობას განიცდის, ბევრი მათგანი ცალკე ვერ გამოიწერს გაზეთს, მაგრამ შეირთებული ძალით, სამი, ხუთი, ათი კაცი, ამას ადვილად შესძლებენ.

ასევე ითქმის გაზეთის გამოწერაზე წერა-კითხვის მცოდნე ხელმოკლე ელემენტების მიერ, რომელნიც დარაზმული არიან პარტიულ, პროფესიულ ტ სხვა ორგანიზაციებში.

ოღონდ საჭიროა გაზეთზე ხელის მოწერას მიეცეს ორგანიზაციული და სისტემატიური ხასიათი, წინასწარ დაწერილებით გამომუშავებულ გეგმის მიხედვით.

ჩვენ ხშირად ვაწარმოებთ ერთდროულ კამპანიებს ამა თუ იმ საკითხზე. ამ კამპანიებს, უეჭველია, თავისი მნიშვნელობა აქვთ. მაგრამ პრესის გავრცელების საქმეში ასეთი ერთდროული კამპანია ოდნავადაც არ არის საკმარისი. გაზეთის გავრცელება უნდა შედიოდეს ჩვენი მუშაობის სისტემაში, როგორც ერთი მუდმივი მუხლთაგანი. კერძოდ საჭიროდ ვთვლით, რომ სათანადო პარტორგანიზაციამ თუ სხვა დაწესებულებამ და პირმა ყოველ თვის ბოლოში მიიღონ საჭირო ზომები გაზეთების გამოსაწერად შემდეგი თვისათვის თავიანთ სამოქმედო რაიონში. ადგილობრივმა პარტორგანიზაციამ ყოველთვიურად უნდა წარუდგინოს უმაღლეს პარტიულ ინსტანციას ანგარიში, რა გაკეთდა, რა ნაბიჯები იქნა გადადგმული ამ სფეროში, რა უშლიდა ხელს გაზეთის გავრცელებას და სხვ. ანგარიშში უნდა იყოს მოცემული სრული სურათი გაზეთის გავრცელების საქმის და ჩამოთვლილი მიღებული და განზრახული ღონისძიებანი ამ დარგში.

ბევრ ჩვენს ამხანაგს საქმე ისე წარმოუდგენია, რომ გაზეთის გავრცელებისათვის ხელის შეწყობა თითქო არ შეადგენდეს მათ პირდაპირ პარტიულ მოვალეობას. დროა განვთავისუფლდეთ ამ შემცდარ და მავნე შეხედულებისაგან. ყოველი პარტიული ორგანიზაცია, ყოველი პარტიული ამხანაგი ვალდებულია ავიტაციით, ორგანიზაციულად, მატერიალურად, ყოველმხრივ დაგვეხმაროს გაზეთის გავრცელების საქმეში.

ჩვენ გვინდა ყურადღება მივაქციოთ კიდევ საკითხის ერთ მხარეს, სახელდობრ იმ დაბრკოლებას, რომელიც ეღობება გაზეთის გავრცელებას ჩვენი ექსპედიციის მოუწყობლობით.

გაზეთის გამოწერის სურვილს ანელებს და ხშირად სრულებითაც აქარწყლებს ის გარემოება, რომ გაზეთი ბევრ მას გამოიწერს მიუდის ძალიან დაგვიანებით ან მისი ზოგი ნომერი სულ არ მიუდის.

გაზეთების ცენტრალური ექსპედიცია ამ საქმეს მარტო ვერ გამოასწორებს. საჭიროა, ერთი მხრივ, ტრანსპორტის და კერძოდ ფოსტის უკეთ მოგვარება, მეორე მხრივ—იმ ორგანიზაციების მიერ დაკისრებულ მოვალეობის პირნათლად შესრულება, რომელთაც ეგზავნებათ გაზეთები, თავიანთი წევრებისათვის დასარიგებლად. თორემ არაფერს ჰგავს ისეთი მდგომარეობა, როცა რომელიმე სამაზრო ცენტრის პროფკავშირში ან სხვა ორგანიზაციაში კვირების ჰყრია გაზეთები და მათ გაგზავნაზე ადრესატებისათვის არავინ იწუხებს თავს.

გაზეთის გამოწერისათვის ფართე სააგიტაციო და ორგანიზაციული მუშაობის სისტემატიურად წარმოება და მისი თავის დროზე ტ უკლებლად მიღების მოწესრიგება შეუდარებლად გაზრდის გაზეთის ტირაჟს, საგრძნობლად გააფართოვებს მის მკითხველთა რაოდენობას.

ამ ამოცანის განხორციელებისაკენ უნდა იქნეს მიქცეული ჩვენი პარტორგანიზაციების და ამხანაგების ყურადღება.

გ. კ.

*) „კომუნისტი“ № 227.

**) უკანასკნელ წერილში პრესის შესახებ („კომუნისტი“ № 230) ამბ. ორაგველიძე აბობს: „ჩვენი პრესა უფრო ცუდ მდგომარეობაშია, ვიდრე ეს წარმოდგენილი აქვს ამხ. გ. კ-ს.“.

უნდა შევნიშნო, რომ ჩვენი პრესის მდგომარეობა ფერადი ხაზებით არ დაგვიხატავს. მაგრამ სრული უარყოფა ჩვენი პრესის მიღწევების, არ დანახვა მისი დადებითი მხარეებისა—ეს თვალის დაბრმავება და უსამართლობა იქნებოდა.

რაბოჩი-დეპეშები

(„ზაკროსტას“ ცნობები)

გერმანიის ამბები

საქსონიაში შესდგა წითელი მთავრობა 2 კომუნისტისაგან და 5 სოციალ-დემოკრატისაგან.

კამათი რეისხტაგში. მთავრობის უფლებების გაფართოება. გერმანიის ფაშისტთა მეთაური ლიუდენდორფი დახმარებას სთხოვს მუსოლინის.

პარლამენტის სოციალ-დემოკრატიული ფრაქციის მოწოდება.

ამერიკა იპყრობს გერმანიის ბაზარს.

იტალიას ეშინია საფრანგეთ-გერმანიის მრეწველთა გეგემონიის ევროპაში.

ბერლინის საქონლის ბირჟაზე ქაღალდის მარკას არ დებულობენ.

ხითელი მთავრობა საქსონიაში

ბერლინი. 10 ოქტ. საქსონიის მთავრობა შედგენილია 2 კომუნისტისა და 5 სოციალ-დემოკრატისაგან. მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე და გარეშე საქმეთა მინისტრი—სოციალ-დემოკრატი ცეინგერი; შინაგან საქმეთა მინისტრი—სოციალ-დემოკრატი ლიბმანი; ფინანსთა მინისტრი—კომუნისტი შეტცერი; სახალხო მეურნეობის მინისტრი კომუნისტი—გეკერი; შრომის მინისტრი სოციალ დემოკრატი—გრაუპა; იუსტიციის მინისტრი სოციალ-დემოკრატი—ნეი; სახალხო განათლების მინისტრი სოციალ-დემოკრატი—კლაისნერი; სახელმწიფოს კანცელარიის უფროსი—კომუნისტი ბრანდლერი.

შეთანხმება კომუნისტებსა და სოციალ დემოკრატებს შორის მიღწეულია პროლეტარიატის შეიარაღების და პროლეტარულ რაზმების მოწყობის საფუძვლებზე ფაშიზმის წინააღმდეგ თავდაცვით ბრძოლის მიზნით. კომუნისტებს ენიჭებათ კონტროლისა და მონაწილეობის უფლება შინაგან საქმეთა და იუსტიციის სამინისტროებში, სადაც ისინი აგზავნიან თავიანთ წარმომადგენლებს.

დიდი კოალიციის აღდგენის შემდეგ

კულტურა ირკვევა გერმანიის გადახდის უნარიანობას.

ბერლინი. 12 ოქტომბერი. მთავრობისათვის განსაკუთრებულ უფლებების მინიჭების კანონპროექტის მესამე მუხლობრივი განხილვა რეიხსტაგმა შაბათისათვის გადაიდო. ფრაქციებს რომ კანონპროექტის მიღება უზრუნველყოფილია.

ფასების მოზღვარებების ცდა.

ბერლინი. 12 ოქტომბერი. ბერლინში მოსალოდნელ უწესოების მიმართ, გენერალმა კორნმა გამოაქვეყნა ბრძანება, რომელიც კრძალავს პირველი მოთხოვნილების საგნებზე ფასების მომატებას.

„ძველდიის დეკრეტი“.

ბერლინი. 12 ოქტომბერი არამის მეზუთე დივიზიის სარდალმა გენერალმა რეინგარტმა, ისარგებლა რა საალყო მდგომარეობით, აკრძალა ტიურინგიაში პროლეტარულ რაზმების შექმნა ტიურინგიის კომუნისტური პრესა დასცინის ასეთ ბრძანებას, უწოდებს რა მას „ძველდიის დეკრეტს“, ვინაიდან ამ პრესის აზრით არც რეინგარდტი ვერ შეასრულებს მას.

„დეილი ცეიტუნგის“ დაშუქვა.

ბერლინი. 12 ოქტომბერი. თავდაცვის მინისტრმა დახურა გაზეთი „დეილი ცეიტუნგი“ (შვარამელ მონარქისტების გაზეთი) ყ ლი ცნობების მოთავსებისათვის.

ჯერ კიდევ ვერ შეთანხმდნენ.

ბერლინი. 12 ოქტომბერი. მთავრობისათვის განსაკუთრებულ უფლებების მინიჭების კანონპროექტის მესამე მუხლობრივი განხილვა რეიხსტაგმა შაბათისათვის გადაიდო. ფრაქციებს რომ კანონპროექტის მიღება უზრუნველყოფილია.

ფასების მოზღვარებების ცდა.

ბერლინი. 12 ოქტომბერი. ბერლინში მოსალოდნელ უწესოების მიმართ, გენერალმა კორნმა გამოაქვეყნა ბრძანება, რომელიც კრძალავს პირველი მოთხოვნილების საგნებზე ფასების მომატებას.

„ძველდიის დეკრეტი“.

ბერლინი. 12 ოქტომბერი არამის მეზუთე დივიზიის სარდალმა გენერალმა რეინგარტმა, ისარგებლა რა საალყო მდგომარეობით, აკრძალა ტიურინგიაში პროლეტარულ რაზმების შექმნა ტიურინგიის კომუნისტური პრესა დასცინის ასეთ ბრძანებას, უწოდებს რა მას „ძველდიის დეკრეტს“, ვინაიდან ამ პრესის აზრით არც რეინგარდტი ვერ შეასრულებს მას.

„დეილი ცეიტუნგის“ დახურვა

ბერლინი. 12 ოქტომბერი. თავდაცვის მინისტრმა დახურა გაზეთი „დეილი ცეიტუნგი“ (შვარამელ მონარქისტების გაზეთი) ყ ლი ცნობების მოთავსებისათვის.

პროლეტარიატი სადარაჯოზე.

ბერლინი. 12 ოქტომბერი. ვინაიდან გავრცელდა ხმები საქსონიის მოღვაწეებზე თავდასხმის შესახებ, შეიძლება ითქვას საქსონიის ლანდტაგის გაძლიერებული დაცვა.

ფუსტლინს ათხოვებ დახმარებას.

რომი. 12 ოქტომბერი. იტალიის ფაშისტური პარტიის მდივანმა მიიღო ცნობა სახლეარეთელ ფაშისტებისაგან, რომ ლიუდენდორფმა წინადადება მისცა ჰიტლერს, გაერთიანდენ და გაილაშქრონ ბერლინზე. ამ ცნობის გამო გერმანიაში მდგომარეობა მეტად სერიოზული გახდა. გერმანიის ფაშისტები აღფრთოვანებული არიან მუსოლინის და იტალიის ფაშისტების მოქმედებით და სთხოვენ მათ დახმარებას.

მუშები წინააღმდეგობას უწევენ მრეწველებს.

პარიზი. 11 ოქტომბერი. როგორც ჩანს, რურის მრეწველები მოუხდებათ გამოუხოვონ აზის სამუშაო დღის გადიდების შესახებ.

ჰელზენკირხენში პროფკავშირთა და ცალკე წარმოებების მუშათა დელეგატების კრებაზე გადაწყდა, რომ მაღაროების მეპატრონეთა ცდა გადიდონ სამუშაო დღე—უკანონოა. კრების ნაწილმა მეტათ მკაცრი პოზიცია დაიჭირა მშრომელების წინააღმდეგ.

რურის მაღაროების მუშების ჭრისტიანულმა კავშირებმა რეზოლიუციათ გაუცხადეს ბერლინის მთავრობას, შემოღებულია საქონლის ლანდტაგის გაძლიერებული დაცვა.

ფუსტლინს ათხოვებ დახმარებას.

რომი. 12 ოქტომბერი. იტალიის ფაშისტური პარტიის მდივანმა მიიღო ცნობა სახლეარეთელ ფაშისტებისაგან, რომ ლიუდენდორფმა წინადადება მისცა ჰიტლერს, გაერთიანდენ და გაილაშქრონ ბერლინზე. ამ ცნობის გამო გერმანიაში მდგომარეობა მეტად სერიოზული გახდა. გერმანიის ფაშისტები აღფრთოვანებული არიან მუსოლინის და იტალიის ფაშისტების მოქმედებით და სთხოვენ მათ დახმარებას.

მუშები წინააღმდეგობას უწევენ მრეწველებს.

პარიზი. 11 ოქტომბერი. როგორც ჩანს, რურის მრეწველები მოუხდებათ გამოუხოვონ აზის სამუშაო დღის გადიდების შესახებ.

ჰელზენკირხენში პროფკავშირთა და ცალკე წარმოებების მუშათა დელეგატების კრებაზე გადაწყდა, რომ მაღაროების მეპატრონეთა ცდა გადიდონ სამუშაო დღე—უკანონოა. კრების ნაწილმა მეტათ მკაცრი პოზიცია დაიჭირა მშრომელების წინააღმდეგ.

რურის მაღაროების მუშების ქრისტიანულმა კავშირებმა რეზოლიუციათ გაუცხადეს ბერლინის მთავრობას, რომელშიაც მოითხოვენ, რომ დაუყოვნებლივ იქნენ დატუსაღებულნი მაღაროების 3 ტრონები მუშათა კანონმდებლობისა და ქვეყნის კონსტიტუციის დარღვევისათვის.

შექმნილ მდგომარეობის გაო, მაღაროების მეპატრონეებმა ბრძანება გამოსცეს, რომ შეცვლილი იქნეს განცხადებები ომამდი არსებულ სამუშაო დღის ხანგრძლივობა არ აქვებია გადიდებული და რომ ბერლინში საჩქაროთ დაიწყება მოლაპარაკება მაღაროების მეპატრონეთა და მუშების წარმომადგენლებს შორის ამ საკითხის გადასაწყვეტათ.

იტალიის დამოკიდებულება მრეწველთა მოლაპარაკებისადმი.

რომი. 11 ოქტომბერი. „ნიუ-იორკ ტაიმს“-ს რომის კორესპონდენტი ატყობინებს თავის გაზეთს, რომ იტალიის მთავრობა დაშინებულია იმით, რომ შეიძლებას საფრანგეთსა და გერმანიას შორის შეუძლია შექმნას საფრანგეთ-გერმანიის სამრეწველო ჰეგემონია ევროპაში. იტალიის მთავრობას შიში აქვს აგრეთვე იმის, რომ მასდამი კეთვნილი კონტრიბუციის ნაწილი შეიძლება შემცირებულ იქნეს. მთავრობა შემდეგ ფიქრობს, რომ საფრანგეთ-გერმანიის მოლაპარაკებამ შეიძლება ცუდათ იმოქმედოს სხვა სახელმწიფოების ინტერესებზეც საკონტიბუციო საკითხის განხილვისა და გერმანიის კონტრიბუციის რაოდენობის საბოლოო დაწესების დროს.

იტალიის მთავრობამ დაავალა თავის წარმომადგენლებს პარიზში, ბრიუსელში და ბერლინში თვალყური ადევნონ გერმანიასთან მოლაპარაკების მსვლელობას იმისათვის, რომ საჭირო მომენტში კატეგორიულათ განაცხადონ იტალიის უფლების შესახებ აქტიური მონაწილეობა. მიიღოს ყველა იმ საკითხებში, რომელნიც დაკავშირებული არიან კონტრიბუციასთან.

დოლარი—შვიდი მილიარდი.

ბერლინი. 11 ოქტომბერი. დღეს დოლარ-ნვე დოლარი ღირდა 7 მილიარდი.

ვათხოვებ იმოქმედე.

ბერლინი 11 ოქტ. რურის ქრისტიანულმა პროფკავშირებმა დაადგინეს შესწყვიტონ მოლაპარაკება მწარმოებლებთან და მოითხოვს რურის მრეწველების დაპატიმრებას სახელმწიფო ღალატისათვის.

რატომ დახურეს ხელახლა „როტე ფანე“

ბერლინი 11 ოქტ. „როტე ფანე“ დახურეს იმის გამო, რომ მან მოათავსა მოწოდება საყოველთაო გაფიცვისაკენ და მიმართა ასეთივე მოწოდებით რეისხიერეს ჯარისკაცებს, რათა ისინი არ დამორჩილდენ ოფიცრების და გაეძლიერებინათ პოლიტიკური მუშაობა არმიაში.

ინგლისის გაზეთის შიში, რომელიც გამოწვეულია ამგვარი საქმის ვითარებით, სავსებით გასაგებია. კიდევ უფრო აშკარად ლაპარაკობს კომერციული გაზეთი „მანჩესტერ გარდიენი“ ა. წ. 25 თებერვლის ნომერში.

„რურის ოკუპაციას შეუძლია გამოიწვიოს საფრანგეთის ბატონობა რკინის და ფოლადის მრეწველობაში. ამ მხრივ საფრანგეთი დადგება შეერთებულ შტატებთან ერთნაირ დონეზე.

ამ მიზნის მიღწევას საფრანგეთი შესძლებს ან გერმანიის მრეწველობის სრული განადგურებით ან საფრანგეთ-გერმანიის ფოლადის ტრესტის დაარსებით.

ორივე შემთხვევაში ბრიტანეთის მრეწველობა მეტად მძიმე მდგომარეობაში ჩავარდება, ინგლისის რკინის და ფოლადის მრეწველობა სავსებით განადგურდება ერთის მხრივ საფრანგეთ-გერმანიის და მეორეს მხრივ ამერიკის მეტოქეობით“.

მეტად დამახასიათებელია ინგლისის ელექტრო-ტიხნიკურ მრეწველობის ერთ-ერთ ხელმძღვანელს, გენერალურ დირექტორის გერსტონის განცხადება საზოგადოების საერთო კრებაზე, 11 ივლისს ლონდონში: „ვფიქრობ, რომ ზოგიერთ ჩვენგანს ფრანგების მიერ რურის დაკაიებამ მო

ბაზრობა ბაბილონის ბაღებში

ბაბილონი. 11 მაისი. ბაბილონის ბაღებში ბაზრობა გაიხსნა. ბაზრობაზე მოსულან ბაბილონის ბაღების მეპატრონეები, ხეხილის მოყვარულები და ბაბილონის ბაზრის მეწარმეები. ბაზრობაზე გამოფენილია ბაბილონის ბაღების ნაყოფი, ბაბილონის ბაზრის ნაწარმოები და ბაბილონის ბაღების ხეხილის ნერგები. ბაზრობა გაგრძელდება 15 მაისამდე.

ბაბილონის ბაღების ბაზრობა

ეროვნული ბანკის ბრძანება

ეროვნული ბანკის მმართველობის 1921 წლის 12 ნოემბრის სხდომაზე დადგენილია:

1) ეროვნული ბანკის ბრძანებანი 1921 წლის 1 ნოემბრის № 1 და 2 ძალაში დარჩეს.

2) ეროვნული ბანკის ბრძანების 1921 წლის 1 ნოემბრის № 3 ძალაში დარჩეს.

3) ეროვნული ბანკის ბრძანების 1921 წლის 1 ნოემბრის № 4 ძალაში დარჩეს.

4) ეროვნული ბანკის ბრძანების 1921 წლის 1 ნოემბრის №

ჟამი

ორშაბათი, 13 მარტს, 1923 წ. № 58

ბრძოლა ტფილისის ეროვნულ საბჭოსა და ბოლშევიკებს შორის

ეროვნული საბჭოს ბრძანება № 94.

ბრძანება ხელისუფლების ორგანოებისა და ბოლშევიკური ორგანიზაციების დაშლის შესახებ.

1923 წლის 27 მარტს.

ტფილისი.

ეროვნული საბჭოს ბრძანებით 26 მარტს 1923 წ. ტფილისში შემოღებულ იქნა საომარი მდგომარეობა.

ამ ბრძანების ძალით ეროვნული საბჭოს ხელში გადავიდა ტფილისის ადგილობრივი ხელისუფლება.

ეროვნული საბჭოს ბრძანებით ტფილისის ადგილობრივი ხელისუფლების ორგანოები, ეროვნული საბჭოს ბრძანებით, დაიშალნენ.

ეროვნული საბჭოს ბრძანებით ტფილისში ბოლშევიკური ორგანიზაციები, ეროვნული საბჭოს ბრძანებით, დაიშალნენ.

ეროვნული საბჭოს ბრძანებით ტფილისში ბოლშევიკური ორგანიზაციების ყველა ორგანო